

[Bertel Dahlgaard.]

For indeværende år er det et betydeligt lyspunkt, at finansministeren regner med, at statens finansieringsbehov vil blive betydeligt mindre i år end i fjor: godt 500 mill. kr. mod ca. 870 mill. kr. i fjor. Et andet betydeligt lyspunkt er den betydelige bedring, der er indtrådt i valutasituationen, og som tilstræbtes med de ekstraordinære foranstaltninger, som gennemførtes i september i fjor og i marts i år. For dem, der har medansvaret for de tildels meget ubehagelige og upopulære afgiftsforhøjelser, som her gennemførtes, er det en tilfredsstillelse, at der sikkert i dag ikke er mange her i landet, som efter de virkninger, der er indtruffet, ville ønske dem ugjort. Men jeg beder regeringen under fremtidige overvejelser af den økonomiske politik erindre, at det var ekstraordinære foranstaltninger, som ikke bør indgå i regeringens bevidsthed som noget permanent. Målet må være at tilrettelægge en økonomisk og finansiell politik, som ikke hviler på ekstraordinære kriseforanstaltninger eller på en kreditstramning som den nuværende, der er en så tung byrde for erhvervslivet, og som truer de investeringer, der skal danne grundlaget for fremtidens produktionsfremskridt. Fastholder man en tilbageholdende finanspolitik, der atter øger mulighederne for at fastholde et valutaoverskud på betalingsbalancen, vil den større pengeregighed, der tilføres gennem salg af den fremmede valuta, nu give mulighed for en lettelse af kreditstramningen.

Må jeg i forbindelse med kreditproblemet sige, at det er med stigende utålmodighed, man afventer et resultat fra realkreditkommissionen. Der var ventet en betænkning i fjor; den kom ikke, men kommissionens formand, det ærede medlem hr. Thestrup, udtalte her i tinget ved sidste års finanslovbehandling, at han dog mente, betænkningen ville foreligge i en af de første måneder i 1955. Det er navnlig for landbruget meget vigtigt, at en ny lovgivning på dette område kan gennemføres i denne samling.

Ser vi nu hen til udsigterne for det kommende finansår, 1956—57, viser det fremsatte forslag en stigning i såvel indtægter som udgifter på ca. 100 mill. kr., altså en relativ ringe stigning. Herefter skulle der også for det kommende år fremkomme et

overskud af lignende størrelse som det, der ventes i indeværende år, idet der regnes med, at tillægsbevillingsloven vil kunne nøjes med de på budgettet dertil afsatte ialt 190 mill. kr.

Jeg vil straks sige, at jeg ikke på det nuværende tidspunkt kan tænke mig i mindste måde at udtale mig om dette finanslovsforslags skæbne. Den vil i en overordentlig høj grad være afhængig af en økonomisk udvikling i de kommende måneder, som det ikke er givet ret mange at spå noget sikkert om. Der er her så mange ukendte faktorer, at det endelige resultat af samspillet mellem disse faktorer ligger i det dunkle. Vil den sidste tids relativt gode konjunkturer for vor landbrugseksport holde? Vil industrieksporten kunne virke under lige så gode konkurrencevilkår som i den sidst forløbne tid? Hvorledes vil brændselspriserne udvikle sig? Kort sagt, hvorledes vil bytteforholdet mellem vor import og vor eksport arte sig?

Hertil kommer, at der knytter sig store økonomiske og finansielle konsekvenser til, om det lykkes at samordne de økonomiske kræfter herhjemme. Finansministeren indlod sig da heller ikke på at stille horoskop for den økonomiske udvikling i det kommende finansår, ja, end ikke for de nærmeste måneder, og det var nok klogt, men så er der jo heller ikke nogen vejledning for folketinget at hente her.

Under disse omstændigheder tilråder det radikale venstre, at både regering og folketing bevæger sig med forsigtighed i det farefulde og ukendte terræn. Vi må nu gennemgå budgettet ikke som velhavende folk, der ikke har nødig at tage det så nøje, men som folk, der er kommet så højt op med udgifterne, at de må være påpasselige og ikke hengive sig til flotheder eller ekstravaganter, og hvor de ting, der ikke underbygger fremtidens indtjeningsmuligheder, må under særlig alvorlig overvejelse, og vi må overveje, hvilke iøvrigt nyttige ting vi eventuelt kan vente med.

Jeg kan fuldtud underskrive det ærede medlem hr. Thestrups udtalelse om det betænkelige og farlige i de store tal, finansloven udviser, men jeg ville jo rigtignok have ønsket, at det ærede medlem havde holdt denne advarselstale i årene fra 1950 til 1953—54 under venstres og de konserva-